

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішення Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах електронних комунікацій, радіочастотного спектра та надання послуг поштового зв'язку
29.01.2025 № 35

ВИСНОВОК

НАЦІОНАЛЬНОЇ КОМІСІЇ, ЩО ЗДІЙСНЮЄ ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ
У СФЕРАХ ЕЛЕКТРОННИХ КОМУНІКАЦІЙ, РАДІОЧАСТОТНОГО
СПЕКТРА ТА НАДАННЯ ПОСЛУГ ПОШТОВОГО ЗВ'ЯЗКУ
до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо
удосконалення процедур нагляду за кібербезпекою та запровадженням
європейських схем сертифікації кібербезпеки»,
реєстраційний номер 12207 від 14.11.2024

Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення процедур нагляду за кібербезпекою та запровадженням європейських схем сертифікації кібербезпеки», реєстраційний номер 12207 від 14.11.2024 (далі – законопроект), розроблено, як зазначено у пояснювальній записці до нього, з метою імплементації до українського законодавства положень Директиви (ЄС) 2022/2555 Європейського Парламенту та Ради від 14 грудня 2022 року про заходи для високого спільного рівня кібербезпеки на території Союзу, внесення змін до Регламенту (ЄС) № 910/2014 і Директиви (ЄС) 2018/1972, а також про скасування Директиви (ЄС) 2016/1148 (NIS 2) та Регламенту (ЄС) 2019/881 Європейського Парламенту та Ради щодо прийняття Європейської спільної схеми сертифікації кібербезпеки на основі критеріїв (EUCC) (далі – Директива (ЄС) № 2022/2555, Регламенту (ЄС) 2019/881).

Законопроект визначає правові та організаційні засади створення та функціонування національної системи кібербезпеки відповідно до Директиви (ЄС) 2022/2555 та встановлює можливості використання продуктів ІКТ, послуг ІКТ та процесів ІКТ для забезпечення кібербезпеки за результатами проведення процедур оцінки відповідності відповідно до умов застосування продуктів, послуг та процесів ІКТ згідно з умовами спільної схеми сертифікації кібербезпеки на основі критеріїв (EUCC) відповідно до Регламенту (ЄС) 2019/881.

За результатами опрацювання законопроекту в межах компетенції, Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах електронних комунікацій, радіочастотного спектра та надання послуг поштового зв'язку (далі – НКЕК), вирішила висловити позицію про **доцільність його прийняття із такими зауваженнями та пропозиціями.**

1. Законопроектом, крім іншого, пропонується внести зміни до Закону України «Про електронні комунікації» (далі – Закон), зокрема пункт 25 частини першої статті 2 Закону запропоновано викласти у такій редакції:

«25) електронна комунікаційна мережа - системи передачі, незалежно від того, чи вони базуються на постійній інфраструктурі або централізованому адмініструванні потужностей, і, якщо використано, обладнання для комутації або маршрутизації та інші ресурси, включаючи неактивні елементи мережі, які дозволяють передавати сигнали через дротові, радіо-, оптичні або інші електромагнітні засоби, включаючи супутникові мережі, мережі фіксованого (з комутацією каналів та з комутацією пакетів, включаючи Інтернет) та мобільного зв'язку, електросилові кабельні системи, в тій мірі, в якій вони використовуються для передачі сигналів, мережі радіо- та телевізійного мовлення та мережі кабельного телебачення, незалежно від типу переданої інформації;».

Варто зазначити, що запропоноване визначення відповідає вимогам Європейського кодексу електронних комунікацій, однак застосовані конструкції його складових, а саме: **«система передачі», «постійна інфраструктура», «централізоване адміністрування потужностей», «електросилові кабельні системи»** законодавчо не визначені та не використовуються в Законі.

У зв'язку з цим виникне потреба у зміні та змістовному опрацюванні похідних від цього терміну конструкцій як в Законі, так і в відповідних чинних нормативно-правових актах, що прийняті відповідно до вимог Закону.

Окрім того, до складу цього визначення включено таку термінологію як **«дротові, радіо-, оптичні або інші електромагнітні засоби»**. Водночас Законом передбачено використання конструкції **«радіо, проводові, оптичні чи інші електромагнітні системи»**.

З огляду на викладене, пропонуємо абзац третій підпункту 1 пункту 8 розділу I законопроекту викласти в такій редакції:

«25) електронна комунікаційна мережа – системи передачі, незалежно від того, чи вони базуються на постійній інфраструктурі або можливості централізованого адміністрування, якщо використано, обладнання для комутації або маршрутизації та інші ресурси, включаючи неактивні (пасивні) елементи мережі, які дозволяють передавати сигнали через радіо, проводові, оптичні або інші електромагнітні системи та засоби, включаючи супутникові мережі, мережі фіксованого (з комутацією каналів та з комутацією пакетів, включаючи Інтернет) та мобільного зв'язку, електричні кабельні системи, в тій мірі, в якій вони використовуються для передачі сигналів, мережі радіо- та телевізійного мовлення та мережі кабельного телебачення, незалежно від виду переданої інформації;».

2. Підпунктом 2 пункту 8 розділу I законопроекту пропонується статтю 3 Закону доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Особливості здійснення заходів кібербезпеки та заходів реагування на кіберінциденти постачальниками електронних комунікаційних мереж та/або послуг, користувачів радіочастотного спектра, а також у встановленому порядку осіб, що здійснюють постачання електронних комунікаційних мереж та/або послуг, без подання повідомлення про початок такої діяльності або користування радіочастотним спектром без отримання у передбачених цим Законом випадках ліцензій на користування радіочастотним спектром, здійснення присвоєнь радіочастот, вжиття щодо них заходів державного нагляду (контролю) у сфері кібербезпеки, а також інші відносини у сфері кібербезпеки за їх участі регулюються Законом України “Про основні засади забезпечення кібербезпеки України”, за виключенням спеціальних користувачів радіочастотного спектра, діяльність яких визначається Генеральним штабом Збройних Сил України.».

Проте слід зазначити, що стаття 3 Закону визначає правові основи законодавства у сферах електронних комунікацій та радіочастотного спектра та принципи, яких необхідно дотримуватись під час застосування такого законодавства. При цьому запропонованими законопроектом положеннями визначаються особливості здійснення заходів кібербезпеки та заходів реагування на кіберінциденти постачальниками електронних комунікаційних мереж та/або послуг, користувачів радіочастотного спектра, **що не є предметом регулювання статті 3 Закону.**

Зазначені питання, на нашу думку, мають бути врегульовані Законом України «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України», а тому потребують доопрацювання шляхом виключення з пункту 8 розділу I законопроекту.

3. Положеннями підпункту 3 пункту 8 розділу I законопроекту пропонується доповнити статтю 36 Закону новою частиною такого змісту:

*«3. Умовами застосування технічних засобів електронних комунікацій та кінцевого (термінального) обладнання при розгортання **високошвидкісних мереж широкосмугового доступу** (у тому числі, при розгортанні **рухомого (мобільного) зв'язку** н'ятого та наступних поколінь) є їх відповідність схемам (моделям) сертифікації у сфері кібербезпеки та одержання в установленому законодавством порядку документу відповідно до законодавства у сфері кібербезпеки.».*

У запропонованих нормах використовується термінологія «**високошвидкісна мережа широкосмугового доступу**» та «**рухомий (мобільний) зв'язок**», що не узгоджується як із Законом, так і з Директивою Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2018/1972 від 11 грудня 2018 року про запровадження Європейського кодексу електронних комунікацій (далі – Директива 2018/1972), у тому числі і з прийнятими відповідно до Закону нормативно-правовими актами та іншими нормативними документами технічними вимогами (технічними специфікаціями) у сфері електронних комунікацій.

Крім того звертаємо увагу, що в Законі застосовується визначення трьох видів мереж, а саме: *високошвидкісні мережі, мережі високої та мережі надвисокої пропускної здатності*.

Проте наразі, термін **«високошвидкісна мережа»** та його визначення **вже не використовується** в законодавстві ЄС, оскільки Директива Європейського Парламенту та Ради 2014/61/ЄС від 15 травня 2014 року про заходи, спрямовані на зниження витрат на розгортання високошвидкісних електронних комунікаційних мереж, вже втратила чинність.

Натомість на рівні сучасного європейського законодавства єдиним застосовним терміном є **«мережа надвисокої пропускної здатності»**, визначення якого надається у пункті (2) Статті 2 Директива 2018/1972.

Отже наявний в Законі поділ мереж на високошвидкісні мережі, мережі високої та мережі надвисокої пропускної здатності також не відповідає діючим нормам актів ЄС, створює проблеми та унеможлиблює ефективне, своєчасне та однозначне застосування чинного законодавства, стандартів та рекомендацій ЄС, у тому числі настанов BEREC (Орган європейських регуляторів електронних комунікацій), які відповідно до статей 82 та 104 Директиви 2018/1972 повинні максимально враховуватись національними регуляторними органами.

З урахуванням зазначеного, пропонуємо в абзаці другому підпункту 3 пункту 8 розділу I законопроектю слова **«рухомий (мобільний) зв'язок»** замінити словами **«мобільний зв'язок»**, а слова **«високошвидкісна мережа широкосмугового доступу»** замінити словами **«мережа надвисокої пропускної здатності»**.

4. Також з метою приведення законодавства України у сфері електронних комунікацій у відповідність із законодавством ЄС, пропонуємо додатково передбачити внесення відповідних змін до Закону України «Про електронні комунікації», що додаються.

Голова

Олександр ЖИВОТОВСЬКИЙ

Додаткові пропозиції НКЕК до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення процедур нагляду за кібербезпекою та запровадженням європейських схем сертифікації кібербезпеки», реєстраційний номер 12207 від 14.11.2024

Зміст положення акта законодавства	Зміст відповідного положення проекту акта
Закон України «Про електронні комунікації»	
14) високошвидкісна мережа – електронна комунікаційна мережа, здатна забезпечувати надання послуг широкосмугового доступу із швидкістю не менше за встановлену законодавством;	Виключити
Стаття 4. Мета та завдання державного управління і регулювання у сферах електронних комунікацій та радіочастотного спектра	Стаття 4. Мета та завдання державного управління і регулювання у сферах електронних комунікацій та радіочастотного спектра
<p>1. Метою державного управління і регулювання у сферах електронних телекомунікацій та радіочастотного спектра є:</p> <p>1) розвиток ринків доступу до електронних комунікаційних мереж та ринків електронних комунікаційних послуг, що забезпечить розгортання та використання електронних комунікаційних мереж високої та надвисокої пропускної здатності, сприятиме інвестуванню в розвиток таких мереж та їх інфраструктури, розвитку конкуренції, а також сумісність електронних комунікаційних послуг, доступність, безпечність електронних комунікаційних мереж і послуг та переваги для кінцевих користувачів;</p> <p>...</p> <p>5) сприяння інтересам кінцевих користувачів, у тому числі шляхом:</p> <p>створення умов для розвитку, доступності і використання електронних комунікаційних мереж високої та надвисокої пропускної</p>	<p>1. Метою державного управління і регулювання у сферах електронних телекомунікацій та радіочастотного спектра є:</p> <p>1) розвиток ринків доступу до електронних комунікаційних мереж та ринків електронних комунікаційних послуг, що забезпечить розгортання та використання електронних комунікаційних мереж надвисокої пропускної здатності, сприятиме інвестуванню в розвиток таких мереж та їх інфраструктури, розвитку конкуренції, а також сумісність електронних комунікаційних послуг, доступність, безпечність електронних комунікаційних мереж і послуг та переваги для кінцевих користувачів;</p> <p>...</p> <p>5) сприяння інтересам кінцевих користувачів, у тому числі шляхом:</p> <p>створення умов для розвитку, доступності і використання електронних комунікаційних мереж надвисокої пропускної здатності, у тому числі мереж фіксованого, мобільного зв'язку та безпроводового доступу, а</p>

<p>здатності, у тому числі мереж фіксованого, мобільного зв'язку та безпроводового доступу, а також електронних комунікаційних послуг.</p>	<p>також електронних комунікаційних послуг.</p>
<p>Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади у сферах електронних комунікацій та радіочастотного спектра</p> <p>1. Центральний орган виконавчої влади у сферах електронних комунікацій та радіочастотного спектра відповідальний за здійснення таких повноважень:</p> <p>...</p> <p>14) визначення та періодичне оновлення відповідно до встановлених у затвердженому порядку строків:</p> <p>...</p> <p>в) критеріїв для віднесення електронних комунікаційних мереж до:</p> <p>мереж широкосмугового доступу;</p> <p>високошвидкісних мереж;</p> <p>мереж високої та надвисокої пропускної здатності;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади у сферах електронних комунікацій та радіочастотного спектра</p> <p>1. Центральний орган виконавчої влади у сферах електронних комунікацій та радіочастотного спектра відповідальний за здійснення таких повноважень:</p> <p>...</p> <p>14) визначення та періодичне оновлення відповідно до встановлених у затвердженому порядку строків:</p> <p>...</p> <p>в) критеріїв для віднесення електронних комунікаційних мереж до:</p> <p>мереж широкосмугового доступу;</p> <p>Виключити</p> <p>мереж надвисокої пропускної здатності;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 25. Створення електронних комунікаційних мереж</p>	<p>Стаття 25. Створення електронних комунікаційних мереж</p>
<p>12. Оператор має право за власний рахунок розгорнути свою мережу до точки доступу до внутрішньобудинкової фізичної інфраструктури. У разі відсутності в будівлі внутрішньобудинкової фізичної інфраструктури для розгортання мережі, у тому числі високошвидкісної, оператор, постачальник електронних комунікаційних мереж має право довести свою мережу до приміщення абонента за наявності згоди абонента та за умови скорочення до мінімуму впливу на приватну власність третіх осіб.</p>	<p>12. Оператор має право за власний рахунок розгорнути свою мережу до точки доступу до внутрішньобудинкової фізичної інфраструктури. У разі відсутності в будівлі внутрішньобудинкової фізичної інфраструктури для розгортання мережі, у тому числі надвисокої пропускної здатності, оператор, постачальник електронних комунікаційних мереж має право довести свою мережу до приміщення абонента за наявності згоди абонента та за умови скорочення до мінімуму впливу на приватну власність третіх осіб.</p>

<p>Стаття 27. Особливості доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікаційних мереж для розгортання високошвидкісних мереж</p>	<p>Стаття 27. Особливості доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікаційних мереж для розгортання мереж надвисокої пропускної здатності</p>
<p>1. Оператор зобов'язаний в установленому регуляторним органом порядку задовольняти обґрунтовані письмові запити інших операторів на надання доступу до елементів фізичної інфраструктури своєї електронної комунікаційної мережі з метою розміщення елементів високошвидкісних мереж.</p> <p>...</p> <p>2. Регуляторний орган затверджує порядок надання доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікацій для розгортання високошвидкісних мереж, який повинен зокрема, містити:</p> <p>...</p> <p>3) критерії наявності чи відсутності підстав для відмови в доступі до фізичної інфраструктури електронних комунікацій, у тому числі щодо придатності фізичної інфраструктури для розміщення високошвидкісних мереж;</p> <p>4. Оператор має право відмовити у доступі до фізичної інфраструктури своєї мережі, в тому числі у видачі технічних умов, погодженні проекту технічної документації, з таких підстав:</p> <p>1) фізична інфраструктура, доступ до якої запитується, технічно не придатна для розміщення елементів високошвидкісних мереж;</p> <p>2) відсутності місця для розміщення елементів високошвидкісної мережі з урахуванням запланованих потреб оператора, постачальника електронних комунікаційних мереж, які він повинен обґрунтувати;</p> <p>...</p>	<p>1. Оператор зобов'язаний в установленому регуляторним органом порядку задовольняти обґрунтовані письмові запити інших операторів на надання доступу до елементів фізичної інфраструктури своєї електронної комунікаційної мережі з метою розміщення елементів мереж надвисокої пропускної здатності.</p> <p>...</p> <p>2. Регуляторний орган затверджує порядок надання доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікацій для розгортання мереж надвисокої пропускної здатності, який повинен зокрема, містити:</p> <p>...</p> <p>3) критерії наявності чи відсутності підстав для відмови в доступі до фізичної інфраструктури електронних комунікацій, у тому числі щодо придатності фізичної інфраструктури для розміщення мереж надвисокої пропускної здатності;</p> <p>4. Оператор має право відмовити у доступі до фізичної інфраструктури своєї мережі, в тому числі у видачі технічних умов, погодженні проекту технічної документації, з таких підстав:</p> <p>1) фізична інфраструктура, доступ до якої запитується, технічно не придатна для розміщення елементів мереж надвисокої пропускної здатності;</p> <p>2) відсутності місця для розміщення елементів мережі надвисокої пропускної здатності з урахуванням запланованих потреб оператора, постачальника електронних комунікаційних мереж, які він повинен обґрунтувати;</p> <p>...</p>

<p>6) наявності інших засобів фізичного доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікацій, придатних для розміщення елементів високошвидкісних мереж, за умови надання такого доступу на справедливих і обґрунтованих умовах.</p> <p>...</p> <p>5. У разі відмови у наданні доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікацій або ненадання відповіді протягом двох місяців з дати отримання запиту на доступ, або недосягнення згоди щодо умов доступу, в тому числі щодо ціни, будь-яка із сторін має право звернутися до регуляторного органу щодо позасудового врегулювання спору відповідно до цього Закону.</p> <p>Рішення регуляторного органу з врегулювання спору щодо ціни доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікацій має враховувати:</p> <p>...</p> <p>вплив запитуваного доступу на бізнес-плани оператора, в тому числі інвестиції у фізичну інфраструктуру для високошвидкісних мереж.</p>	<p>6) наявності інших засобів фізичного доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікацій, придатних для розміщення елементів мереж надвисокої пропускної здатності, за умови надання такого доступу на справедливих і обґрунтованих умовах.</p> <p>...</p> <p>5. У разі відмови у наданні доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікацій або ненадання відповіді протягом двох місяців з дати отримання запиту на доступ, або недосягнення згоди щодо умов доступу, в тому числі щодо ціни, будь-яка із сторін має право звернутися до регуляторного органу щодо позасудового врегулювання спору відповідно до цього Закону.</p> <p>Рішення регуляторного органу з врегулювання спору щодо ціни доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікацій має враховувати:</p> <p>...</p> <p>вплив запитуваного доступу на бізнес-плани оператора, в тому числі інвестиції у фізичну інфраструктуру для мереж надвисокої пропускної здатності.</p>
<p>Стаття 28. Прозорість інформації про фізичну інфраструктуру електронних комунікаційних мереж для розгортання високошвидкісних мереж</p>	<p>Стаття 28. Прозорість інформації про фізичну інфраструктуру електронних комунікаційних мереж для розгортання мереж надвисокої пропускної здатності</p>
<p>3. Доступ до зазначеної у частині першій цієї статті інформації надається шляхом:</p> <p>...</p> <p>2) надання володільцем інфраструктури на письмовий запит оператора інформації, відсутньої в єдиній точці доступу до інформації про фізичну інфраструктуру електронних комунікацій. У такому запиті має зазначатися конкретна географічна точка території, на якій планується розгортання високошвидкісних мереж.</p>	<p>3. Доступ до зазначеної у частині першій цієї статті інформації надається шляхом:</p> <p>...</p> <p>2) надання володільцем інфраструктури на письмовий запит оператора інформації, відсутньої в єдиній точці доступу до інформації про фізичну інфраструктуру електронних комунікацій. У такому запиті має зазначатися конкретна географічна точка території, на якій планується розгортання мереж надвисокої пропускної здатності.</p>

<p>Стаття 29. Взаємодія операторів при розгортанні фізичної інфраструктури високошвидкісних електронних комунікаційних мереж</p>	<p>Стаття 29. Взаємодія операторів при розгортанні фізичної інфраструктури електронних комунікаційних мереж надвисокої пропускної здатності</p>
<p>1. Кожен оператор має право на проведення переговорів з іншими операторами щодо укладення договорів про взаємодію з розгортання фізичної інфраструктури з метою розміщення елементів високошвидкісних мереж. Такі переговори та діяльність не є предметом обов'язкового погодження Антимонопольним комітетом України.</p> <p>2. Оператор при здійсненні робіт з розгортання фізичної інфраструктури, що повністю або частково фінансуються за рахунок державних коштів, повинен задовольняти на прозорих і недискримінаційних умовах будь-який обґрунтований запит щодо взаємодії з розгортання мереж, поданий іншим оператором з метою розміщення елементів високошвидкісної мережі.</p>	<p>1. Кожен оператор має право на проведення переговорів з іншими операторами щодо укладення договорів про взаємодію з розгортання фізичної інфраструктури з метою розміщення елементів мереж надвисокої пропускної здатності. Такі переговори та діяльність не є предметом обов'язкового погодження Антимонопольним комітетом України.</p> <p>2. Оператор при здійсненні робіт з розгортання фізичної інфраструктури, що повністю або частково фінансуються за рахунок державних коштів, повинен задовольняти на прозорих і недискримінаційних умовах будь-який обґрунтований запит щодо взаємодії з розгортання мереж, поданий іншим оператором з метою розміщення елементів мережі надвисокої пропускної здатності.</p>
<p>Стаття 30. Прозорість у плануванні робіт з розгортання фізичної інфраструктури високошвидкісних електронних комунікаційних мереж</p>	<p>Стаття 30. Прозорість у плануванні робіт з розгортання фізичної інфраструктури електронних комунікаційних мереж надвисокої пропускної здатності</p>
<p>1. З метою ведення переговорів щодо договорів із взаємодії з розгортання електронних комунікаційних мереж, зазначених у статті 29 цього Закону, оператор повинен на письмовий запит (у тому числі в електронній формі) іншого оператора надавати інформацію про поточні або заплановані роботи з розгортання фізичної інфраструктури його мережі, для яких отримані передбачені законодавством документи або подані заявки на їх отримання, зокрема:</p> <p>...</p> <p>Оператор, що звертається із запитом про надання інформації про поточні або заплановані роботи з розгортання фізичної інфраструктури електронних комунікацій повинен зазначити в запиті територію, на якій</p>	<p>1. З метою ведення переговорів щодо договорів із взаємодії з розгортання електронних комунікаційних мереж, зазначених у статті 29 цього Закону, оператор повинен на письмовий запит (у тому числі в електронній формі) іншого оператора надавати інформацію про поточні або заплановані роботи з розгортання фізичної інфраструктури його мережі, для яких отримані передбачені законодавством документи або подані заявки на їх отримання, зокрема:</p> <p>...</p> <p>Оператор, що звертається із запитом про надання інформації про поточні або заплановані роботи з розгортання фізичної інфраструктури електронних комунікацій повинен зазначити в запиті територію, на якій</p>

<p>він планує розгортати елементи високошвидкісних мереж, та іншу інформацію відповідно до законодавства.</p>	<p>він планує розгортати елементи мереж надвисокої пропускної здатності, та іншу інформацію відповідно до законодавства.</p>
<p>Стаття 35. Повноваження регуляторного органу щодо доступу</p>	<p>Стаття 35. Повноваження регуляторного органу щодо доступу</p>
<p>...</p> <p>3. Регуляторний орган за обґрунтованим запитом приймає рішення щодо накладення на оператора зобов'язання з надання доступу до кабелів та пов'язаних з ними об'єктів у будівлях або до точки доступу будинкової розподільної мережі (що знаходяться у їх володінні), що визначена регуляторним органом як найближча до кінцевих користувачів та здатна розмістити достатню кількість підключень кінцевих користувачів, щоб бути економічно вигідною для підключення (що знаходяться у його володінні). Таке зобов'язання, а також зобов'язання з фізичного або віртуального доступу може бути накладене за рішенням регуляторного органу у разі, якщо дублювання відповідних елементів мережі електронних комунікацій є економічно неефективним або фізично неможливим.</p> <p>...</p> <p>Зобов'язання, передбачені цією частиною, не накладаються у разі, якщо регуляторний орган встановить, що:</p> <p>1) постачальник виключно оптових електронних комунікаційних послуг забезпечує альтернативні шляхи доступу до кінцевих користувачів, у тому числі шляхом надання доступу до мереж високої чи надвисокої пропускної здатності будь-яким постачальникам мереж та/або послуг електронних комунікацій на справедливих, недискримінаційних та розумних умовах. Виключення, передбачені цим пунктом, не поширюються на мережі, створення яких фінансується за кошти державного бюджету;</p>	<p>...</p> <p>3. Регуляторний орган за обґрунтованим запитом приймає рішення щодо накладення на оператора зобов'язання з надання доступу до кабелів та пов'язаних з ними об'єктів у будівлях або до точки доступу будинкової розподільної мережі (що знаходяться у їх володінні), що визначена регуляторним органом як найближча до кінцевих користувачів та здатна розмістити достатню кількість підключень кінцевих користувачів, щоб бути економічно вигідною для підключення (що знаходяться у його володінні). Таке зобов'язання, а також зобов'язання з фізичного або віртуального доступу може бути накладене за рішенням регуляторного органу у разі, якщо дублювання відповідних елементів мережі електронних комунікацій є економічно неефективним або фізично неможливим.</p> <p>...</p> <p>Зобов'язання, передбачені цією частиною, не накладаються у разі, якщо регуляторний орган встановить, що:</p> <p>1) постачальник виключно оптових електронних комунікаційних послуг забезпечує альтернативні шляхи доступу до кінцевих користувачів, у тому числі шляхом надання доступу до мереж надвисокої пропускної здатності будь-яким постачальникам мереж та/або послуг електронних комунікацій на справедливих, недискримінаційних та розумних умовах. Виключення, передбачені цим пунктом, не поширюються на мережі, створення яких фінансується за кошти державного бюджету;</p>
<p>Стаття 51. Продовження строку дії ліцензії на користування радіочастотним спектром</p>	<p>Стаття 51. Продовження строку дії ліцензії на користування радіочастотним спектром</p>

<p>3. Виключення з передбачених частиною першою цієї статті підстав для відмови у продовженні строку дії ліцензії застосовуються регуляторним органом у таких випадках:</p> <p>1) на територіях, де відповідно до географічного огляду розгортання мереж високої пропускної здатності, доступ до таких мереж є відсутній або не задовольняє наявний попит.</p>	<p>3. Виключення з передбачених частиною першою цієї статті підстав для відмови у продовженні строку дії ліцензії застосовуються регуляторним органом у таких випадках:</p> <p>1) на територіях, де відповідно до географічного огляду розгортання мереж надвисокої пропускної здатності, доступ до таких мереж є відсутній або не задовольняє наявний попит.</p>
<p>Стаття 89. Зобов'язання з надання доступу до елементів мереж електронних комунікацій та об'єктів інфраструктури</p>	<p>Стаття 89. Зобов'язання з надання доступу до елементів мереж електронних комунікацій та об'єктів інфраструктури</p>
<p>4. Регуляторний орган при прийнятті рішень, передбачених цією статтею, повинен враховувати такі фактори:</p> <p>...</p> <p>5) початкові інвестиції власника об'єкта з урахуванням державних інвестицій (за наявності) та ризиків, пов'язаних із здійсненням інвестицій, зокрема щодо мереж високої пропускної здатності.</p>	<p>4. Регуляторний орган при прийнятті рішень, передбачених цією статтею, повинен враховувати такі фактори:</p> <p>...</p> <p>5) початкові інвестиції власника об'єкта з урахуванням державних інвестицій (за наявності) та ризиків, пов'язаних із здійсненням інвестицій, зокрема щодо мереж надвисокої пропускної здатності.</p>
<p>Стаття 92. Заходи із сприяння спільному інвестуванню елементів мереж надвисокої пропускної здатності</p>	<p>Стаття 92. Заходи із сприяння спільному інвестуванню елементів мереж надвисокої пропускної здатності</p>
<p>...</p> <p>3. Регуляторний орган у встановленому ним порядку повинен оцінювати відповідність пропозиції для спільного інвестування наведеним у частині другій цієї статті критеріям та, у разі її відповідності, прийняти рішення про обов'язковість такої пропозиції та про ненакладення інших зобов'язань відповідно до статей 88 і 89 цього Закону щодо елементів нової мережі високої пропускної здатності, якщо принаймні один потенційний учасник укладає договір спільного інвестування такої мережі з постачальником електронних комунікаційних мереж із значним ринковим впливом.</p>	<p>...</p> <p>3. Регуляторний орган у встановленому ним порядку повинен оцінювати відповідність пропозиції для спільного інвестування наведеним у частині другій цієї статті критеріям та, у разі її відповідності, прийняти рішення про обов'язковість такої пропозиції та про ненакладення інших зобов'язань відповідно до статей 88 і 89 цього Закону щодо елементів нової мережі надвисокої пропускної здатності, якщо принаймні один потенційний учасник укладає договір спільного інвестування такої мережі з постачальником електронних комунікаційних мереж із значним ринковим впливом.</p>

<p>Стаття 95. Надання постачальниками електронних комунікаційних мереж та/або послуг із значним ринковим впливом пропозицій щодо регуляторних зобов'язань</p>	<p>Стаття 95. Надання постачальниками електронних комунікаційних мереж та/або послуг із значним ринковим впливом пропозицій щодо регуляторних зобов'язань</p>
<p>1. Постачальники електронних комунікаційних мереж із значним ринковим впливом мають право надавати регуляторному органу пропозиції щодо регуляторних зобов'язань стосовно умов доступу та/або спільного інвестування, що застосовуються до їхніх мереж електронних комунікацій, зокрема щодо:</p> <p>...</p> <p>2) спільного інвестування в мережі високої пропускної здатності відповідно до статті 92 цього Закону;</p> <p>...</p> <p>4. При оцінці пропозицій постачальника електронних комунікаційних мереж із значним ринковим впливом щодо умов регуляторних зобов'язань стосовно доступу та/або спільного інвестування регуляторний орган повинен враховувати таке:</p> <p>...</p> <p>3) своєчасне надання доступу на справедливих, правомірних і недискримінаційних умовах, у тому числі до мереж високої пропускної здатності, для надання відповідних роздрібних послуг;</p> <p>4) загальну відповідність запропонованих умов регуляторних зобов'язань цілям забезпечення стабільної конкуренції на ринках роздрібних послуг та сприяння співпраці з розвитку мереж високої пропускної здатності в інтересах кінцевих користувачів.</p>	<p>1. Постачальники електронних комунікаційних мереж із значним ринковим впливом мають право надавати регуляторному органу пропозиції щодо регуляторних зобов'язань стосовно умов доступу та/або спільного інвестування, що застосовуються до їхніх мереж електронних комунікацій, зокрема щодо:</p> <p>...</p> <p>2) спільного інвестування в мережі надвисокої пропускної здатності відповідно до статті 92 цього Закону;</p> <p>...</p> <p>4. При оцінці пропозицій постачальника електронних комунікаційних мереж із значним ринковим впливом щодо умов регуляторних зобов'язань стосовно доступу та/або спільного інвестування регуляторний орган повинен враховувати таке:</p> <p>...</p> <p>3) своєчасне надання доступу на справедливих, правомірних і недискримінаційних умовах, у тому числі до мереж надвисокої пропускної здатності, для надання відповідних роздрібних послуг;</p> <p>4) загальну відповідність запропонованих умов регуляторних зобов'язань цілям забезпечення стабільної конкуренції на ринках роздрібних послуг та сприяння співпраці з розвитку мереж надвисокої пропускної здатності в інтересах кінцевих користувачів.</p>
<p>Закон України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах електронних комунікацій, радіочастотного спектра та надання послуг поштового зв'язку»</p>	
<p>Стаття 4. Мета, основні завдання, функції та повноваження регуляторного органу</p> <p>...</p> <p>4. До повноважень регуляторного органу належить:</p>	<p>Стаття 4. Мета, основні завдання, функції та повноваження регуляторного органу</p> <p>...</p> <p>4. До повноважень регуляторного органу належить:</p>

<p>...</p> <p>1) розроблення та затвердження нормативно-правових актів, у тому числі передбачених законами України "Про електронні комунікації", "Про поштовий зв'язок", "Про доступ до об'єктів будівництва, транспорту, електроенергетики з метою розвитку електронних комунікаційних мереж", зокрема, але не виключно:</p> <p>...</p> <p>г) порядку надання доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікацій для розгортання високошвидкісних мереж;</p> <p>...</p>	<p>...</p> <p>1) розроблення та затвердження нормативно-правових актів, у тому числі передбачених законами України "Про електронні комунікації", "Про поштовий зв'язок", "Про доступ до об'єктів будівництва, транспорту, електроенергетики з метою розвитку електронних комунікаційних мереж", зокрема, але не виключно:</p> <p>...</p> <p>г) порядку надання доступу до фізичної інфраструктури електронних комунікацій для розгортання мереж надвисокої пропускної здатності.</p> <p>...</p>
--	--
